

Dosarul nr. 1ra-234/22
1-16059595-01-1ra-15022022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciuhrii Valentin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Țurcan Victor XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.03.2018-31.03.2021;

Instanța de apel: 26.05.2021-16.11.2021;

Instanța de recurs: 15.02.2022– 04.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Soroca (sediul Florești) din 31 martie 2021, Țurcan Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executare de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 3 ani;

- art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal la pedeapsa de 15 ani închisoare, cu executare de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Țurcan Victor, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Țurcan Victor i-a fost adăugat la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 19.11.2019 și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

Au fost admise în principiu acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Artamaniuc Maria, Ioniță Elena, Visterniceanu Elena și Visterniceanu Ion.

De asemenea a fost dispusă încasarea din contul lui Țurcan Victor în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 7831 lei.

Totodată, a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Țurcan Victor în perioada lunilor noiembrie - decembrie 2012, aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, urmărind intenția comiterii infracțiunii de trafic de ființe umane, prin înșelăciune, manifestată prin promisiuni prealabile de achitare integrală, la finele efectuării lucrărilor de reconstrucție ce urmau a fi efectuate în incinta unui spital din or. XXXXX, și profitând de poziția de vulnerabilitate a victimelor, exprimată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și de aflare a acestora pe teritoriul unui stat străin, au recrutat, transportat, transferat, primit și adăpostit un grup de persoane, printre care Visterniceanu Elena, Zaharco Ludmila, Ioniță Elena și Artamaniuc Maria, în or. Narofominsc, regiunea Moscova, Federația Rusă, pe care le-au exploatat prin muncă forțată.

Astfel, în luna noiembrie 2012, Țurcan Victor, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, profitând de poziția de vulnerabilitate al lui Visterniceanu Elena și Zaharco Ludmila, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, cunoscând că ultimele se află pe teritoriul Federației Ruse în căutarea unei munci remunerate împreună cu copiii săi Visterniceanu Ion, născut la XXXXX, Zaharco Carolina, născută la XXXXX, prin înșelăciune că vor fi bine remunerate, le-a recrutat pentru efectuarea lucrărilor de renovare a unor încăperi din incinta unui spital din or. Narofominsc, regiunea Moscova, Federația Rusă, promițând că, v-or fi remunerate pentru munca prestată cu suma de 200 000,00 ruble rusești pentru fiecare familie.

Ulterior, tot în luna noiembrie 2012, obținând consimțământul victimelor la muncă, Țurcan Victor, prin intermediul complicelui său pe nume „Sergiu”, le-a organizat transportarea acestora în or. XXXXX, unde le-a adăpostit într-o încăpere din spitalul ce urma a fi renovat, apoi, urmărind realizarea scopului infracțional, a repartizat victimelor volumul de lucru necesar de efectuat, urmând ca la finisarea lucrărilor să le achite suma de 200 000,00 ruble rusești fiecărei familii, însă din motive inventate de către Țurcan Victor, această sumă nu a fost achitată.

Tot în luna noiembrie 2012, o persoana neidentificată de către organul de urmărire penală pe nume „Edic”, care acționa împreună și de comun acord cu Țurcan

Victor și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, profitând de poziția de vulnerabilitate a victimelor, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune că vor fi bine remunerate, le-a recrutat pe Elena Ioniță și Maria Artamaniuc, propunându-le să efectueze lucrări de renovare a unor încăperi din incinta unui spital din or. Narofominsc, regiunea Moscova, Federația Rusă, promițându-le că vor fi remunerate pentru munca prestată cu suma de câte 1 000 ruble rusești fiecare pentru ziua lucrată.

Ulterior, tot în luna noiembrie 2012, persoana neidentificată pe nume „Edic”, care acționa împreună și de comun acord cu Țurcan Victor și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, le-a întâlnit pe Ioniță Elena și Artamaniuc Maria la gara Kievschii din or. Moscova, Federația Rusă, și le-a organizat transportarea până în or. Narofominsc, regiunea Moscova, Federația Rusă, unde le-a adăpostit într-o încăpere din spitalul ce urma a fi renovat, apoi, urmărind realizarea scopului infracțional, a transferat victimele către Țurcan Victor.

Ulterior, tot în luna noiembrie 2012, Țurcan Victor le-a primit pe Ioniță Elena și Artamaniuc Maria și, urmărind realizarea scopului infracțional, a repartizat victimelor volumul de lucru necesar de efectuat, urmând ca la finisarea lucrărilor să le achite pentru fiecare zi de muncă suma de câte 1 000 ruble rusești fiecare, care din motive inventate de către Țurcan Victor nu a fost achitată.

Prima instanță a indicat că organul de urmărire penală a incriminat lui Țurcan Victor că a săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, primirea și adăpostirea persoanelor, în scop de exploatare prin muncă forțată, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziția de vulnerabilitate a victimei, asupra a mai multor persoane, de mai multe persoane, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal.

1.2. Prima instanță a mai constatat că Țurcan Victor, în luna noiembrie 2012, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, profitând de situația de vulnerabilitate a copiilor Visterniceanu Ion, născut la XXXXX, Zaharco Carolina, născută la XXXXX, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a victimelor, cunoscând că ultimii se află pe teritoriul Federației Ruse în căutarea unei munci remunerate împreună cu părinții acestora Visterniceanu Elena și, respectiv, Zaharco Ludmila, prin înșelăciune că vor fi bine remunerați, le-a recrutat pentru efectuarea unor lucrări de renovare a unor încăperi din incinta unui spital din or. Narofominsc, regiunea Moscova, Federația Rusă, promițându-le că vor fi remunerate pentru munca prestată cu suma de 200 000,00 ruble rusești pentru fiecare familie.

Ulterior, tot în luna noiembrie 2012, obținând consimțământul victimelor la muncă, Țurcan Victor, prin intermediul complicelui său pe nume „Sergiu”, le-a organizat transportarea acestora în or. Narofominsc, regiunea Moscova, Federația Rusă, unde le-a adăpostit într-o încăpere din spitalul ce urma a fi renovat, apoi, urmărind realizarea scopului infracțional, a repartizat victimelor volumul de lucru necesar de efectuat, urmând ca la finisarea lucrărilor să le achite suma de 200 000,00

ruble rusești fiecărei familii, care din motive inventate de către Țurcan Victor nu a fost achitată.

Prima instanță a indicat că organul de urmărire penală a incriminat lui Țurcan Victor că a săvârșit trafic de copii, adică recrutarea, transportarea, primirea și adăpostirea copiilor, în scop de exploatare prin muncă forțată, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de situația de vulnerabilitate a copilului, săvârșite asupra a doi copii, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza de art.206 alin.(3) lit. b) Cod penal (în redacția de până la intrarea în vigoare a Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.270 din 07.11.2013).

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Avocatul Berladean Lilia în numele inculpatului Țurcan Victor, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țurcan Victor să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- concluziile primei instanțe nu sunt suficient motivate sub aspectele de fapt și de drept relevate, astfel, nu este dovedită vinovăția inculpatului Țurcan Victor;

- prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor stipulate în art.8 alin. (3), 101, 384 alin. (3), alin. (4), art. 390, art. 394 Cod de procedură penală. Nu a fost dovedit pe deplin că Țurcan Victor împreună cu alte persoane ar fi comis acțiuni de transportare, transferare, recrutare și adăpostire a părților vătămate în Federația Rusă, de asemenea nu a fost confirmată și demonstrată înșelăciunea și abuzul de poziție de vulnerabilitate a părților vătămate;

- inculpatul nu a avut careva atribuții cu privire la deplasarea părților vătămate în Federația Rusă, precum și cu privire la aspectele legate de munca acestora la acel spital, mai mult, inculpatul a muncit de rând cu părțile vătămate, fiind în aceleași condiții de muncă, de trai și remunerare;

- din declarațiile părților vătămate rezultă că, inculpatul nu a avut nici o atribuție la recrutare, la fel părțile vătămate aveau posibilitatea să iasă de pe teritoriul unde se efectuau lucrări, condițiile de muncă erau normale, aveau posibilitate să își aleagă regimul de muncă și volumul, pașapoartele străine nu au fost ridicate;

- din partea acuzării nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

2.2. Inculpatul Țurcan Victor, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi sentințe de achitare în privința sa.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță la emiterea sentinței a pus accent pe declarațiile părților vătămate, din care rezultă nevinovăția sa, volumul învinuirii înaintate nu corespunde realității, iar prima instanță nu a motivat plauzibil sentința emisă, în lipsa unui proces echitabil în privința sa.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet

sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în prima instanță și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că prima instanță și-a întemeiat corect sentința de condamnare pe declarațiile părților vătămate și martorilor audiați în instanță, și pe cumulul probelor scrise, or acestea demonstrează vinovăția inculpatului Țurcan Victor și acestea au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelurile avocatului Berladean Lilia în interesele inculpatului și cel al inculpatului Țurcan Victor.

Instanța de apel a conchis că argumentele invocate în apelurile declarate în cauză privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate, sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către prima instanță și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Totodată, instanța de apel a reținut că la stabilirea și individualizarea pedepsei, prima instanță corect a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 alin. (1), (2), 84 alin.(1), (4) Cod penal, de gravitatea faptelor penale, care în temeiul art.16 alin.(5) Cod penal fac parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care nu a recunoscut vina, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa închisorii în limitele articolelor incriminate, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Ciuhrii Valentin în numele inculpatului, care în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care Țurcan Victor să fie achitat pe motivul inexistenței faptei infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- prin probele cercetate și anume declarațiile părților vătămate și a martorilor nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Țurcan Victor în comiterea infracțiunilor incriminate, nefiind confirmat că Țurcan Victor a transportat, a recurs la înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a părților vătămate sau exploatarea prin muncă forțată.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la afirmațiile recurentului, procurorul susține că, judecând cauza, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a stabilit vinovăția inculpatului Țurcan Victor, încadrând acțiunile acestuia în baza art.art.165 alin.(2) lit. b), d), 206 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Totodată, acesta indică că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă, și instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivul hotărârii contestate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține că, potrivit textului recursului, se manifestă dezacordul cu soluția de constatare a vinovăției inculpatului Țurcan Victor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.165 alin.(2) lit. b), d), 206 alin.(3) lit. b) Cod penal, prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, - *"instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței"*;

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că, în decizia adoptată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate ce țin de soluția de constatare a vinovăției inculpatului Țurcan Victor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal instanța de apel întemeind-u-și soluția just în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiind descrise și analizate în decizia instanței de apel (f.d.122 - 126, vol. V), iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei care este expus clar.

La fel, Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Țurcan Victor, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului Țurcan Victor în comiterea infracțiunile incriminate, în acțiunile acestuia fiind

identificate toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d), 206 alin.(3) lit. b) Cod penal.

În acest sens, se atestă că, instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, or constatările instanței de apel în prezenta speță sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului constituie doar niște presupuneri ce nu sunt întemeiate pe careva argumente sau probe credibile.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și în special cu declarațiile părților vătămate și a martorilor, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, privind vinovăția inculpatului Țurcan Victor în comiterea infracțiunilor incriminate, constatări ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa (f.d.122-126, vol. V), prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe credibile, fiind nefondate.

Colegiul penal reține că, nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or, din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art.art.27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, la acest aspect instanța de apel s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că, instanța de apel just a reținut ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Țurcan Victor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.165 alin.(2) lit. b), d), 206 alin.(3) lit. b) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă a acestuia, or, în urma verificării deciziei instanței de apel în coraport cu materialele cauzei penale, nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciuhrii Valentin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Țurcan Victor XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie